

KESKI-POHJANMAAN

*Kamari*

ORKESTERI



to 29.4.2021 klo / kl. 19.00  
Snellman-sali, Kokkola / Snellmanssalen, Karleby

**ORAMO & MUSTONEN**

**Sakari Oramo**, kapellimestari / dirigent  
**Olli Mustonen**, piano

Konsertti esitetään myös suoratoistona /  
Konserten direktsänds även:  
[www.kamariorkesteri.fi](http://www.kamariorkesteri.fi)

SIRI BRANDER (1866–1934)  
(sov. / arr. A.E. Westerlind)  
**Elegie**

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756–1791)  
**Pianokonsertto /**  
**Pianokonsert A, KV 488**  
I Allegro  
II Adagio  
III Allegro assai

\*\*\*\*\*

ANTONÍN DVOŘÁK (1841–1904)  
**Serenadi jousille /**  
**Serenad för stråkar E, op. 22**  
I Moderato  
II Tempo di Valse  
III Scherzo: Vivace  
IV Larghetto  
V Finale: Allegro vivace

## **Siri Brander: Elegie**

Etätyösuosituksen hiljentämä Musiikkitalo oli vasta heräilemässä aamuun, kun Helsingin kaupunginorkesterin siviilipalvelusmies Gabriel Korhonen kohtasi yllätyksen. Hän oli penkomassa orkesterin lähes 140 vuoden mittaiseksi paisunutta esityslistaa tehdäkseen yhdenmukaisen luettelon konserteissa käytettävistä kokoonpanoista. Hän silmäili teosluetteloa säveltäjän sukunimen mukaisessa järjestyksessä, eikä ollut päässyt Brahmsia pitemmälle, kun eteen jo tuli outo nimi: Brander, Siri Brander.

Löydös paljastui silloisen Helsingin orkesteriyhdistyksen 14.4.1894 Populäärikonsertissa esitetyksi Elegieksi, alun perin pianolle sävelletyksi teokseksi, jonka oli jousiorkesterille sovittanut vaasalainen kapellimestari A. E. Westerlind. Helsingin kaupunginorkesteri halusi antaa teokselle uuden mahdollisuuden lähes 130 vuotta myöhemmin. Mutta kuka oli Siri Brander?

Korhonen alkoi kerätä tiedonmurusia yhteen. Brander syntyi Vaasassa vuonna 1866, mutta oli muuttanut jo ennen Elegien esitystä Helsinkiin. Hänen muistokirjoituksestaan vuodelta 1934 paljastui, että säveltämisen sijasta hän teki elämäntyönsä eläinten suojelijana, ja toimi niin ikään säveltämistä harrastaneen Constance Ullnerin jälkeen useiden eläinsuojeluyhdistysten johtotehtävissä.

Vuonna 1894 Branderin teos esitettiin Brahmsin, Mendelssohnin, Massenet'n ja Bruchin seurassa, mutta konsertin päähuomion vei kertauksineenkin vain muutaman minuutin mittainen Elegie. Vaikka Brander oli ensimmäisiä orkesterin soittamia naissäveltäjiä, aikalaiskritikko R.S. käänsi huomion sukupuolen sijasta itse teokseen. ”Siri Branderin jousiorkesterille sävelletty ‘Elegie’ kuitenkin oli uutinen ja – sanottakoon se heti – miellyttävä uutinen. Tämä pieni kappale on kauniin melodiansa samoin kuin huolellisesti tehdyn aistikkaan soittimille sovittamisen kautta warsin onnistunut ja saikin yleisön puolelta ansaittua huomiota.”

## **Siri Brander: Elegie**

Det var en tidig morgon i Musikhuset. Byggnaden låg tyst på grund av allt distansarbete. Det var i detta ögonblick Gabriel Korhonen, som utförde sin civiltjänst i Helsingfors stadsorkester, stötte på något överraskande. Han gick igenom orkesterens lista över framförda verk - efter nästan 140 år hade den hunnit bli mycket lång. Korhonen skulle sammanställa en ny lista enligt de instrumentkombinationer som använts i konserterna. Då han ögnade igenom verklistan, som var ordnad alfabetiskt efter tonsättare, fann han efter Brahms ett helt okänt namn: Brander, Siri Brander.

Fyndet visade sig vara Elegie, ett verk som framförts på Helsingfors orkesterförenings Populärkonsert den 14.4.1894. Elegie var från början ett pianostycke men hade arrangerats för stråkorkester av dirigent A. E. Westerlind i Vasa. Stadsorkestern ville ge verket en ny chans över 130 år efter uruppförandet. Men vem var Siri Brander?

Korhonen började samla in och kombinera information. Brander var född i Vasa år 1866 men hade flyttat till Helsingfors redan före Elegien framfördes. I nekrologen från år 1934 framkom att hon hade utfört sitt livsverk som djurskyddsaktivist. Hon hade haft ledande befattningar i Djurskyddsföreningen, där hon efterträtt Constance Ullner som likt Brander hade haft komposition som hobby.

Då Elegien framfördes år 1894 skedde det på en konsert tillsammans med verk av Brahms, Mendelssohn, Massenet och Bruch. Stycket, som inte har en speltid på mer än ett par minuter, blev konsertens mest uppmärksammade nummer. Brander var en av de första kvinnliga tonsättarna i orkesterns repertoar, men den samtida kritikern R.S. tog fasta på verket i sig: "Siri Branders 'Eligie' för stråkorkester var dock en nyhet och - det bör genast sägas - en angenäm nyhet. Detta lilla, synnerligen lyckade stycke hade en vacker melodi och det eleganta arrangemanget var väl utfört. Publiken tog befogat emot det med entusiasm."

Jaani Länsiö

## **Wolfgang Amadeus Mozart: Pianokonsertto A-duuri, KV 488**

Wolfgang Amadeus Mozart jätti keväällä 1781 virkansa Salzburgin arkkipiispan hovimuusikkona asettuakseen asumaan Wieniin. Siellä hänelle tarjoutui suuremmat mahdollisuudet uran luomiseen sekä itsensä ja perheensä elättämiseen vapaana taiteilijana. Wienissä oli jo jonkinasteista porvarillista julkista konserttielämää, ja Mozart saavutti pian suuren suosion sekä pianistina että säveltäjänä. Koko hänen uransa huipentuma osui vuosiin 1784–85. Vuoden 1784 alussa, jolloin hän muutaman kuukauden sisällä sävelsi neljä uutta pianokonserttoa, hän oli wieniläisten 'päivän virtuoosi'. Konserttien pitäminen keskittyi yleensä paasto aikaan. Mozartille se merkitsi kiireistä aikaa: esim. 26.2.-3.4.1784 välisenä aikana hän piti peräti 22 konserttia. Mozartin isä, joka vieraili Wienissä paasto aikaan 1785, kirjoitti kiireistä tyttärelleen: "Joka päivä konsertti, kaiken aikaa oppilaita, nuottien puhtaaksikirjoittajia jne. – minne minä menisinkään! Kunpa vain akatemit (konsertit) vihdoinkin loppuisivat! On mahdotonta kuvailla Sinulle kaikkea hälinää ja touhua. Veljesi

fortepiano-flyygeli on kuljetettu täällä ollessani vähintään 12 kertaa kotoa teatteriin tai johonkin muuhun taloon.”

Kaiken 'hälinän' keskellä Mozart sävelsi uusia pianokonserttoja, jotka usein valmistuivat viime tingassa – esim. C-duuri-konsertto KV 467 valmistui vasta konserttipäivän aattona. Talvella 1785–86 Mozart työskenteli oopperansa Figaron häät parissa, mutta sen ohella hän sävelsi myös kolme pianokonserttoa, konsertot Es-duuri KV 482, A-duuri KV 488 ja c-molli KV 491. Näiden joukossa – ja Mozartin kaiken kaikkiaan 23:n pianokonserton joukossa ylipäänsä – on maaliskuun alussa 1786 valmistunut A-duurikonsertto muodollisesti ehkä kaikkein sopusuhtaisin. Erityisesti rakenteellisesti 'yksinkertaisessa' ensimmäisessä osassa kiehtoo suorasukainen ja luonteva teemojen käsittely, ja myös soolon ja orkesterin välinen selkeä suhde herättää ihailua. Osan sivuteema kromaattisesti laskevin lopuin tuntuu olevan sukua pääteemalle. Esittelyjakson kertauksen jälkeen pianossa kolmas teema johtaa kehittelyjaksoon.

A-duuri oli Mozartille koloriitin, kirkkauden ja valon sävellaji. A-duurikonsertto muistuttaa tässä katsannossa esim. kolme vuotta myöhemmin syntynyttä klarinettikvintettoa A-duurissa. Mutta konsertto sisältää myös synkkiä vivahteita. Jo ensimmäisessä osassa esiintyy lyhyt uhkaava aines fis-mollissa. Toinen osa – otsikoltaan adagio, vaikka se paremminkin voisi olla andante – on samassa, Mozartin muuten melko harvoin käyttämässä sävellajissa. Vaikka osa on muodoltaan suppea, on se kuitenkin resignaation ja toivottomuuden tunteineen koko konserton 'sielullinen' keskus.

Finaali on täydellinen vastakohta aiemmalle. Mozart päästää ilon irti tässä rytmisesti ja melodisesti erittäin mukaansatempaavassa osassa. Alfred Einsteinia lainaten. ”Presto pyyhältää sisään ummehtuneeseen ja pimeään huoneeseen kuin raikas tuulahdus ja auringonsäde.”

Vaikuttaa siltä, että Mozart A-duurikonsertto soitinuksessaan olisi halunnut pyrkiä tiettyyn soinnin pehmeuteen. Konsertostahan puuttuvat esim. pata-  
rummut ja trumpetit. Sen sijaan klarineteilla on pehmentävä vaikutus – mm. finaalissa klarinetilla on hieno soolo – ja on siksi yllättävää, että Mozart kirjeessään eräälle ruhtinas Fürstenburgille elokuussa 1786 tekee seuraavan ehdotuksen: ”A-duurikonsertto sisältää kaksi klarinettia. Jos Teillä ei hovis-  
sanne ole niitä on Teidän annettava taitavan kopistin transponoida ne oikeaan sävellajiin, niin että ensimmäinen stemma soitetaan viululla ja toinen altto-  
viululla.”

## Wolfgang Amadeus Mozart: Pianokonsert A-dur, KV 488

Wolfgang Amadeus Mozart lämnade våren 1781 sin tjänst som hovmusiker för ärkebiskopen av Salzburg för att slå sig ner i Wien. Där bjöds han på mycket större möjligheter att skapa sig en karriär och livnära sig själv och sin familj som fri konstnär. Det fanns i Wien redan ett till en viss grad borgerligt offentligt konsertliv, och Mozart kom snart att åtnjuta stor popularitet både som pianist och kompositör. Kulmen på hela hans karriär inföll åren 1784–1785. I början av 1784, då han inom några månader komponerade fyra nya pianokonserten, var han wienarnas 'virtuos för dagen'. Konsertlivet koncentrerades närmast till fastetiden. För Mozart innebar det bråda tider: bara t.ex. under tiden 26.2-3.4.1784 gav han inte mindre än 22 konserten. Fadern, som besökte Mozart under fastan 1785, beskrev all brådska i ett brev till sin dotter: "Varje dag konsert, hela tiden elever, notrenskrivare etc. – vart skall jag ta vägen! Bara akademierna (konserten) äntligen vore över! Det är omöjligt att beskriva för Dig allt ståhej och stökande. Under den tid jag varit här har Din broders fortepiano-flygel förts minst 12 gånger hemifrån till teatern eller något annat hus."

Mitt i allt 'ståhej' komponerade Mozart nya pianokonserten, som oftast blev färdiga i sista stund – t.ex. C-durkonserten KV 467 blev färdig bara kvällen före konsertdagen. Vintern 1785–86 arbetade Mozart på sin opera Figaros bröllop, men vid sidan om skrev han också tre pianokonserten, den i Ess-dur KV 482, i A-dur KV 488 och c-moll KV 491. Bland dessa – och kanske bland Mozarts inalles 23 pianokonserten överhuvud – är den i början av mars 1786 fullbordade A-dur-konserten den formellt kanske mest helgjutna. Speciellt den strukturellt 'enkla' första satsen fascinerar genom sin rättframma och okonstlade behandling av de olika temana, och också den klara relationen mellan solo och tutti väcker beundran. Satsens sidotema med dess kromatiskt sjunkande slut synes besläktad med huvudtemat. Efter en repetition av expositionsdelen i pianot leder ett tredje tema över till genomföringsdelen.

A-dur var för Mozart en koloritens, klarhetens och ljusets tonart. A-dur-konserten påminner i detta hänseende om t.ex. den tre år senare tillkomna klarinettkvintetten i A-dur. Men konserten innehåller dock också dystra förtoningar. Redan i första satsen finns ett kort hotfullt inslag i f-moll. Andra satsen, rubricerad *adagio*, fastän den bättre kunde vara ett *andante*, går helt i samma tonart, som Mozart för övrigt använde ganska sällan. Trots sin knapphet till form är satsen hela konserten 'själsliga' centrum med sin stämning av resignation och hopplöshet.

Finalen är en fullständig kontrast till det föregående. Mozart släpper glädjen lös i denna rytmiskt och melodiskt synnerligen medryckande sats. För att citera

Alfred Einstein: ”Prestot sveper som ett friskt luftdrag och en solstråle in i ett kvavt mörkt rum.”

Det är som om Mozart i sin instrumentation av A-durkonserten velat eftersträva en viss mjukhet i klang. Konserten saknar ju t.ex. både pukor och trumpeter. Däremot har klarinetterna en mjuknande effekt – bl.a. i finalen har klarinetten ett utsökt solo. och det är därför överraskande, att Mozart i ett brev till en furst Fürstenburg i augusti 1786 kunde föreslå följande: ”Konserten i A-dur innehåller två klarinetter. Om Ni i Ert hov inte har några bör Ni låta en skicklig kopist transponera dem till rätt tonart, så att första stämman kan spelas på en violin och den andra på en altviolin.”

Pehr Henrik Nordgren

### **Antonín Dvořák: Serenadi jousille E-duuri, op. 22**

1800-luvun lopulla monet Euroopan kansat taistelivat kansallisen vapautuksensa puolesta – niin kuin nykyäänkin monet sorretut kansat eri puolilla maailmaa. Tällaisissa yhteyksissä säveltäjillä, taidemaalareilla ja kirjailijoilla on ollut huomattava asema kansallismielisyyden esitaistelijoina. Kansallinen tietoisuus oli monelle romantiikan säveltäjälle yhtä tärkeä varustus kuin kontrapunkti. Böömissä kansallismielisyys sai musiikissa voimakkaimmat edustajansa sellaisista säveltäjistä kuin Bedrich Smetana ja Antonín Dvořák.

Kansallisen tietoisuuden herätessä Böömissä 1800-luvun alussa monet säveltäjät ja kirjailijat saivat inspiraationsa maan kansanperinteestä. Smetanasta tuli eräänlainen kansallinen symboli, mutta patrioottisten voimien vastainen suvaitsemattomuus oli kuitenkin vielä niin voimakas, että hänen oli pakko muuttaa Ruotsiin. Dvořákin ensimmäinen suuri menestys oli hänen teoksensa Valkoisen vuoren perijät (1873). Nimi viittaa vuoden 1620 Valkoisen vuoren taisteluun, jonka jälkeen Böömi oli menettänyt kansallisen riippumattomuutensa. Nyt, 1800-luvun lopulla, poliittinen vapaus oli jo suurempi, ja tilaa oli annettu kansalliselle taiteelle. Dvořákin teos osoitti, etteivät hän eivätkä hänen kuulijansa olleet unohtaneet omaa historiaansa. Dvořákin kansallismielisyys alkoi kuitenkin kukoistaa voimakkaimmin noin viisi vuotta myöhemmin, jolloin hän oli saavuttanut joitakin merkittäviä voittoja ulkomailla. Vasta silloin hän näyttää tajunneen, kuinka tärkeä asema hänellä oli maansa kansallisen alkuperän ja luonteen välittäjänä. Parhaiten hänen musiikillinen kansallismielisyytensä ilmeni kirjallisvoittoisissa muodoissa kuten oopperassa ja laulussa tai sinfonisessa runoelmassa. Mutta myös muissa teoksissa se saattoi ilmetä esim. jonkun pursuavan kansamusiikillisen teeman käyttönä, usein finaaliolosassa.



Dvořák sävelsi Serenadinsa jousiorkesterille vuonna 1875, eli kaksi vuotta Valkoisen vuoren perijät -teoksen jälkeen. Serenadista ei löydy kuitenkaan varsinaisia kansallismielisiä viittauksia. Korkeintaan siinä voi kuvitella kuulevansa musiikillisia kuvauksia Böömin rehevästä luonnosta tai heijastuksia Dvořákin böömiläisestä luonteenpiirteestä. Säveltäessään Serenadinsa Dvořák oli juuri mennyt naimisiin ja oli täynnä valoisia tulevaisuuden tunteja. Hänen oopperansa Kuningas ja hiilenpolttaja oli juuri saavuttanut Prahassa suuren menestyksen ja näyttää siltä, että Dvořák oli täynnä luomisintoa: Serenadi valmistui vain yhdessätoista päivässä.

Keväinen tunnelma – teos valmistui toukokuussa – käy läpi koko viisiosaisen Serenadin. Ensimmäistä osaa hallitsevat sydämelliset melodiat ja osa muistuttaa vanhojen serenadien tyyliä. Toinen osa on kolmijakoinen, miellyttävästi tyylitelty kappale, jossa esiintyy eräs valssiaihe ja masurkantapaisia motiiveja. Kolmas osa on scherzo. Dvořákin taidokkuus ilmenee mm. siinä, miten hän kehittelee yhtä pientä motiivia monin imitaatioin. Neljäntä osaa, jota voisi luonnehtia rakkaudentäyteiseksi nokturnoksi, on usein pidetty Serenadin hienoimpana osana. Sitä seuraavan finaalin pääaihe on terävä, iloisesti eteenpäinmyrskyävä. Kehittelyjakson alussa soi teema hitaasta osasta, ja kertausjakson lopussa toistuu aihe ensimmäisestä osasta. Näin teoksesta muodostuu eheä kokonaisuus. Finaalin harvinaisen täyteläinen orkestrointi saa kuulijansa välillä unohtamaan, että sen soittavat vain jouset.

### **Antonín Dvořák: Serenad för stråkar E-dur, op. 22**

I slutet av 1800-talet kämpade ett flertal europeiska folk för sin nationella frigörelse – liksom också nu många förtryckta folk på olika håll i världen. Kompositörer, målare och författare har under dylika situationer haft en särskilt markant ställning som nationalismens förkämpar. För många av romantikens tonsättare var det nationella medvetandet en lika viktig utrustning som kontrapunkten. I Böhmen fick nationalismen inom musiken sina starkaste representanter hos sådana som Bedrich Smetana och Antonín Dvořák.

Då det nationella medvetandet vaknade i Böhmen i början på 1800-talet, hämtade flera konstnärer sin inspiration ur landets folklore. Smetana blev något av en nationell symbol, men ännu var intoleransen mot de patriotiska krafterna så stark att han tvingades emigrera till Sverige. Dvořák hade sin första stora framgång med verket Vita bergets arvingar (1873). Namnet hänvisar till slaget vid Vita berget år 1620, efter vilket Böhmen hade förlorat sitt nationella oberoende. Nu, i slutet på 1800-talet, hade den politiska friheten stärkts och det fanns rum för en nationell konst. Dvořák visade med sitt verk att varken han eller hans åhörare hade glömt sin egen historia. Dvořáks

nationella inriktning blommade emellertid starkast upp omkring fem år senare, då han hade vunnit några betydande segrar utomlands. Först då tycks han ha kommit till insikt om vilken roll han spelade som medlare av sitt lands nationella ursprung och karaktär. Hans musikaliska patriotism kom bäst fram inom litterärt betonade former såsom operan eller sången, eller inom den symfoniska dikten. Men också i andra verk kunde den komma till uttryck i bruket av t.ex. sprudlande folkmusikteman, ofta i finalsatsen.

Dvořák komponerade sin Serenad för stråkorkester år 1875, alltså bara två år efter Vita bergets arvingar. I Serenaden finner man dock inte några egentliga patriotiska antydningar. På sin höjd kan man föreställa sig höra musikaliska skildringar av Böhmens frodiga natur, eller återspeglings av Dvořáks böhmiska karaktärsdrag. Då han komponerade sin Serenad var han nygift och fylld av ljusa framtidskänslor. Hans opera Konungen och kolaren hade just haft stor framgång i Prag och det förefaller som om han var fylld av skaparlust: Serenaden kom till på bara elva dagar.

Hela den femsatsiga Serenaden genomsyras av vårstämning – verket blev färdigt i maj månad. Första satsen domineras av älskvärda melodier och satsen påminner om stilen i gamla serenader. Andra satsen är i tre avsnitt, ett angenämt stiliserat stycke, där det förekommer ett valstema och masurkaliknande motiv. Tredje satsen är ett scherzo, där Dvořáks skicklighet kommer fram bl.a. i hur han bearbetar ett enda litet motiv med ett flertal imitationer. Fjärde satsen, som kunde betecknas som ett kärleksfullt nokturno, har ofta ansetts vara Serenadens finaste sats. Huvudtemat i den påföljande finalen är markant, glatt framåtstormande. I början av expositionsavsnittet klingar ett tema ur den långsamma satsen och i slutet av reprisavsnittet upprepas ett tema ur första satsen. På detta sätt bildar verket en enhetlig helhet. Den ovanligt yppiga orkestreringen i finalen får lyssnaren ibland att glömma, att satsen spelas av bara stråkar.

Pehr Henrik Nordgren

**Sakari Oramo** on BBC:n sinfoniaorkesterin ja Tukholman kuninkaallisten filharmonikkojen ylikapellimestari. Hän toimi Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin taiteellisena johtajana vuosina 2013–2019. Viulistina uransa aloittanut Oramo toimi Radion sinfoniaorkesterin konserttimestarina ja sittemmin orkesterin ylikapellimestarina vuosina 2003–2012. Nykyisin hän on orkesterin kunniakapellimestari. Vuosina 1998–2008 Oramo toimi Birminghamin sinfoniaorkesterin musiikillisena johtajana. Hän toimi myös West Coast Kokkola Operan kapellimestarina.

Oramo johtaa säännöllisesti aikamme tunnetuimpia orkestereita. Viime kausien kohokohtiin lukeutuvat konsertit Berliinin filharmonikkojen, NDR Elbphilharmonie Orchesterin, Staatskapelle Dresdenin, Wienin, Tšekin ja New Yorkin Filharmonikkojen sekä Bostonin sinfoniaorkesterin kanssa sekä lukuisat Proms-konsertit, joista mainittakoon erityisesti Last night of the Proms-konsertit. Hän on myös tehnyt lukuisia palkittuja levytyksiä orkestereidensa kanssa.

Sakari Oramo sai Birminghamin yliopiston kunniatohtorin arvon vuonna 2004. Vuonna 2008 hänet palkittiin arvostetulla Elgar-mitalilla, ja vuonna 2009 Oramolle myönnettiin Brittiläisen imperiumin ritarikunnan OBE-arvo (Officer of the Order of the British Empire) ansioista Britannian musiikkielämän kehittäjänä. Vuonna 2010 tasavallan presidentti myönsi Sakari Oramolle Pro Finlandia -mitalin. Hänet nimitettiin Ruotsin kuninkaallisen musiikkiakatemian jäseneksi vuonna 2012. Lontoon Royal Philharmonic Society valitsi Oramon vuoden kapellimestariksi vuonna 2016.

Oramo aloitti Taideyliopiston Sibelius-Akatemian orkesteri- ja kapellimestari-koulutuksen professorina vuonna 2020.

**Sakari Oramo** är chefsdirigent för BBC Symphony Orchestra och Kungliga Filharmonikerna i Stockholm. Han fungerade som konstnärlig ledare för Mellersta Österbottens Kammarorkester åren 2013–2019. Han inledde sin karriär som violinist och fungerade som chefsdirigent för Radions symfoniorkester under åren 2003–2012, varefter han utnämndes till orkesterns hedersdirigent. Under åren 1998–2008 var han musikchef för City of Birmingham Symphony Orchestra. Han fungerade även som West Coast Kokkola Operas dirigent.

Sakari Oramo gästdirigerar regelbundet världens främsta orkestrar. Till den senaste tidens höjdpunkter hör konserterna med Berlinfilharmonikerna, NDR Elbphilharmonie Orchester, Staatskapelle Dresden, Wienfilharmonikerna, Tjeckiska filharmonin, New York Philharmonic samt flertalet Proms-konserter, varav nämnas bör Last night of the Proms-konserterna, som han senast

dirigerade sommaren 2019. Oramo finns även representerad på otaliga, prisbelönda skivor.

År 2004 utnämndes Oramo till hedersdoktor vid University of Central England, Birmingham och belönades med den prestigefulla Elgar-medaljen år 2008. Han har även tilldelats en Honorary OBE (Officer of the Order of the British Empire) år 2009 för sina meriter inom Storbritanniens musikliv. År 2010 beviljade Republikens president Sakari Oramo Pro Finlandia-medaljen. I maj 2012 invaldes Oramo som ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien och år 2016 utsågs han till Årets dirigent av anrika Royal Philharmonic Society i London.

Oramo inledde sitt arbete som professor i orkesterledning vid Sibelius-Akademien, Konstuniversitetet år 2020.

**Olli Mustosen** personassa toiminta pianistina, kapellimestarina ja säveltäjänä yhdistyy kokonaisvaltaiseksi muusikkoudeksi harvinaisella tavalla. Hän aloitti musiikkiopintonsa viisivuotiaana, tärkeimpinä opettajinaan Ralf Gothóni ja Eero Heinonen sekä säveltäjä Einojuhani Rautavaara. Sittemmin työ on vienyt hänet kaikille maailman keskeisille konserttilavoille niin omin soolokonsertein kuin yhdessä huippuorkestereiden kanssa.

Olli Mustonen on nimitetty Turun filharmonisen orkesterin taiteelliseksi johtajaksi vuodesta 2021. Viime kausilla Mustonen on esiintynyt mm. Lontoon sinfoniaorkesterin ja Mariinski-teatterin orkesterin, New Yorkin Filharmonikkojen sekä Frankfurtin radion sinfoniaorkesterin solistina. Kapellimestarina hän on viime vuosina tehnyt yhteistyötä kotimaisten orkestereiden ohella mm. Jerusalemin sinfoniaorkesterin, Firenzen Orchestra della Toscanan, Genovan oopperaorkesterin, Kölnin WDR-sinfoniaorkesterin, Melbournen sinfoniaorkesterin, Moskovan Tshaikovski-sinfoniaorkesterin, Northern Sinfonian, Tokion NHK-sinfoniaorkesterin, Viron kansallisorkesterin ja Weimar Staatskapellen kanssa. Perustamansa Helsingin Festivaaliorkesterin kanssa hän on tehnyt kiertueita Keski-Euroopassa, Japanissa ja Kiinassa.

Mustosen sävellystyössä ovat viime aikoina keskeisellä sijalla olleet suurimuotoiset kamarimusiikkiteokset – viime vuosina ovat valmistuneet mm. pianokvintetto ja jousikvartetto. 2019 sai Amsterdamissa ja Lontoossa kantaesityksensä Ian Bostridgelle ja Steven Isserlisille sävelletty, Kalevalaan pohjautuva ”Taivaanvalot” – sinfonia tenorille, sellolle ja pianolle. Beethovenin 250-vuotisjuhlavuoden kunniaksi Bonnin Beethovenhaus tilasi Mustoselta jousiseksteton, joka kantaesitettiin heidän Beethoven-festivaalillaan helmikuussa 2020.

Mustosen levytystuotanto on laaja ja sisältää useita palkittuja kokonaisuuksia, kuten esimerkiksi Edison- ja Gramophone-palkinnot saaneen Alkanin ja Shostakovitshin preludien levytyksen. Viimeisin levytysprojekti on Radion sinfoniaorkesterin ja kapellimestari Hannu Linnun kanssa toteutettu Sergei Prokofjevin pianokonserttojen kokonaislevytys, joka on saamassa jatkukseen Béla Bartókin konserttojen levytykset.

Mustonen on valittu vuoden 2019 Hindemith-musiikkipalkinnon saajaksi. Mustonen on palkittu myös Suomen kulttuuriministeriön Suomi-palkinnolla ja hänelle on myönnetty Suomen Leijonan ritarikunnan Pro Finlandia -mitali vuonna 2003.

I **Olli Mustonens** person förenas verksamheten som pianist, kapellmästare och kompositör på ett enastående sätt till en fulländad musiker. Han påbörjade sina musikstudier som femåring, och som läromästare kan nämnas pianisterna Ralf Gothóni och Eero Heinonen samt kompositören Einojuhani Rautavaara. Mustonen har senare kommit att uppträda på konsertscener runtom i världen både med egna recitaler och tillsammans med topporkestrar.

Olli Mustonen har utsetts till Åbo filharmoniska orkesters konstnärliga ledare från och med år 2021. Under de senaste säsongerna har Mustonen uppträtt som solist tillsammans med bl.a London Symphony Orchestra, Mariinsky-teaterns orkester, New York Philharmonic samt Frankfurts radios symfoniorkester. Som dirigent har han de senaste åren samarbetat med förutom inhemska orkestrar med bl.a. Jerusalems symfoniorkester, Orchestra della Toscana i Florens, operaorkestern i Genua, WDR-symfoniorkestern i Köln, Melbourne Symphony Orchestra, Tjajkovskij-symfoniorkestern i Moskva, Northern Sinfonia, NHK-symfoniorkestern i Tokyo, Estlands nationalorkester och Weimar Staatskapelle. Tillsammans med Helsingfors festivalorkester, som han även grundat, har Mustonen turnerat i Mellaneuropa, Japan och Kina.

I Mustonens tonsättningar har större kammarmusikverk haft en central roll den senaste tiden - de senaste åren har han tonsatt bl.a. en pianokvintett och stråkkvartett. År 2019 uruppfördes hans för Ian Bostridge och Steven Isserlis tonsatta, på Kalevala grundade verket "Taivaanvalot" – symfoni för tenor, cello och piano. Till Beethovens 250-årsjubileum beställde Beethovenhaus i Bonn en stråksexlett av Mustonen, som uruppfördes under deras Beethoven-festival i februari 2020.

Olli Mustonens diskografi är omfattande och innehåller många prisbelönta helheter, t.ex. inspelningarna av Alkans och Sjostakovitjs preludier, vilka belönats med Edison- och Gramophone-pris. Hans senaste skivprojekt är

inspelningen av Sergei Prokofjevs samtliga pianokonsserter tillsammans med Radions symfoniorkester och dirigent Hannu Lintu, vilken kommer att få en fortsättning i form av inspelningen av Béla Bartóks konserter.

År 2019 tilldelades Mustonen Hindemith-musikpriset Han har även tilldelats kulturministeriets Finlandspris och han har förlänats Pro Finlandia -medaljen år 2003.

Vuonna 1972 perustettu **Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri** (KPKO) kuuluu kansainvälisesti tunnetuimpiin suomalaisorkestereihin. Perustajansa, kapellimestari Juha Kankaan johdolla orkesteri loi kunnianhimoisen profiilin, jonka tavaramerkkejä ovat herkästi reagoiva, dynaaminen yhteissointi ja laaja ohjelmisto barokista tähän päivään. Juha Kangas toimi orkesterin taiteellisena johtajana vuoden 2008 loppuun saakka ja on nykyisin sen kunniakapellimestari.

Monikymmenvuotinen yhteistyö säveltäjä Pehr Henrik Nordgrenin (1944–2008) kanssa on yksi esimerkki yhteistyökumppanuuksista, joille KPKO:n menestys on rakentunut. Orkesterin aktiivinen rooli oman aikansa musiikin tekijänä on tuottanut yli 170 kantaesitystä, joista monet ovat orkesterin tilauksia. Kotimaisten säveltäjien lisäksi tiiviitä yhteyksiä on luotu Pohjoismaiden ja Baltian säveltäjiin. Laajaa kansainvälistä arvostusta nauttivalle orkesterille on myönnetty muun muassa Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto vuonna 1993.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri on tehnyt lähes 70 äänitettä, jotka ovat herättäneet kansainvälistä huomiota ja levittäneet orkesterin mainetta maailmalla. Kotipaikkansa Kokkolan lisäksi KPKO vieraillee säännöllisesti kotimaassa ja ulkomailla. Kesällä 2019 orkesteri teki uusintavierailun maineikkaille Mozart-festivaaleille Saksan Würzburgissa. Euroopan lisäksi orkesteri on konsertoinut Japanissa ja New Yorkissa.

Sakari Oramon kauden (2013–2019) päätyttyä KPKO:n taiteelliseksi johtajaksi kutsuttiin ruotsalainen viulutaiteilija Malin Broman. Solistina, kamarimuusikona ja musiikin johtajana ansioitunut Broman aloitti kautensa syksyllä 2019.

**Mellersta Österbottens Kammarorkester** (MÖK), grundad år 1972, hör till våra internationellt mest kända finländska orkestrar. Under ledning av dess grundare, kapellmästare Juha Kangas, skapade orkestern sig en ambitiös profil med en reaktionssnabb, dynamisk samklang och en bred repertoar från barock till nutida musik som varumärken. Juha Kangas fungerade som

orkesterns konstnärliga ledare t.o.m. år 2008 och är nuförtiden orkesterns hederskapellmästare.

Samarbetet med tonsättaren Pehr Henrik Nordgren (1944–2008) spände över flera decennier och är ett gott exempel på de samarbeten på vilken MÖK:s framgång grundar sig. Orkesterns aktiva roll inom nutida musik har resulterat i över 170 uruppföranden, varav många är egna beställningsverk. MÖK har skapat nära kontakter med såväl inhemska som med baltiska och nordiska tonsättare. Orkestern är ansedd även internationellt, och har belönats med bl.a. Nordiska rådets musikpris år 1993.

Mellersta Österbottens Kammarorkester har gjort närmare 70 skivinspelningar, som bidragit till orkesterns internationella status. MÖK konserterar förutom i hemstaden Karleby även regelbundet runtom i Finland och utomlands. Sommaren 2019 uppträdde orkestern igen på den berömda Mozart-festivalen i Würzburg, Tyskland. Utöver Europa har orkestern även turnerat i Japan och i New York.

Efter att Sakari Oramos konstnärliga ledarskap kommit till ända (2013–2019) bjöd MÖK in den svenska violinisten Malin Broman till konstnärlig ledare. Broman, meriterad som solist, kammarmusiker och musikledare, inledde sin säsong hösten 2019.

## **Muusikot / Musiker**

### **I Viulu / I Violin**

Reetta Kataja  
Reijo Tunkkari  
Matti Vanhamäki  
Kati Niemelä  
Andrei Sytchak

### **II Viulu / II Violin**

Teija Pääkkönen  
Annica Brännkärr  
Saana Parviainen  
Maria Pulakka  
Merja Pyrhönen

### **Alttoviulu / Altviolin**

Hanna Pakkala  
Ari Hanhikoski  
Inkeri Halmio-Hanhikoski  
Anna-Leena Kangas

### **Sello / Cello**

Janne Virkkala  
Lauri Pulakka  
Ulla Lampela

### **Kontrabasso / Kontrabas**

Oskari Hannula  
Julius Pyrhönen

### **Huilu / Flöjt**

Salla Knif

### **Klarinetti / Klarinett**

Noora-Kaisa Salo-Peltokoski  
Kenneth Sjöwall

### **Fagotti / Fagott**

Visa Jämsä  
Michael Ford

### **Käyrätorvi / Valthorn**

Ville Hiilivirta  
Iiro Koskinen



### **Konserttikävijän toimintaohje covid-19-pandemian aikana (päiv. 03/21)**

1. Ethän tule sairaana konserttiin – ostetun lipun saat vaihdettua, jos satut sairastumaan.
2. Desinfioithan kätesi konserttisalille tullessasi.
3. Voit ottaa ulkovaatteet mukaasi saliin.
4. Keski-Pohjanmaalla on tällä hetkellä vahva maskisuositus. **KÄYTÄTHÄN MASKIA TAI VISIIRIÄ KONSERTISSA.**
5. Nykyisten rajoitusten mukaan yleisössä saa tällä hetkellä olla 20 kuulijaa. Salin paikat ovat tällä hetkellä numeroimattomia.
6. Huomioithan, että useimmissa konserteissa salin valkokankaalla alkaa konsertti-intro klo 18.30 ja toivottavaa on, että salissa liikutaan paikoille mahdollisimman huomaamattomasti.
7. Lyhyen väliajan aikana (10 min.) esitetään osassa konserteista konsertti-intron jatko-osa valkokankaalta. Yleisöä pyydetään pysymään paikoillaan, mikäli mitään muuta pakottavaa tarvetta ei ole.
8. Huomioithan että konsertti lähetetään myös suoratoistona orkesterin YouTube-kanavan kautta.
9. Pidäthän turvavälit (väh. 2 m) kaikissa tilanteissa.
10. Huomioithan, että orkesterilämpöön ja yleisölämpöön välinen ovi on lukittuna turvallisuussyistä. Ethän mene myöskään konsertin jälkeen esiintyjien tiloihin.
11. Nauti (turvallisesta) konserttielämyksestä!

### **Konsertpraxis under covid-19 -pandemin (uppdät. 03/21)**

1. Gå inte på konsert ifall du är sjuk – du kan byta din konsertbiljett ifall du insjuknar.
2. Desinficera dina händer då du kommer till konsertsalen.
3. Du kan ta med dig dina ytterkläder i konsertsalen.
4. Det råder stark rekommendation om användning av ansiktsmask i Mellersta Österbotten. **ANVÄND MASK ELLER VISIR UNDER KONSERTEN.**
5. Enligt nuvarande restriktioner får sammanlagt 20 personer befinna sig i publiken samtidigt. Sittplatserna är för tillfället onummerade.
6. Under de flesta konserter visas konsert-introt kl. 18.30 på filmduken i konsertsalen. Det är önskvärt att man förflyttar sig till sin plats så ljudlöst som möjligt.
7. Under den korta pausen (10 min) visas konsert-introts fortsättning på filmduken (gäller de flesta konserter). Publiken ombeds att sitta kvar på sina platser i mån av möjlighet.
8. Observera, att konserten även sänds direkt via orkesterns YouTube-kanal.
9. Håll säkerhetsavståndet på minst 2 m i alla situationer.
10. Observera, att dörren mellan publikfoajén och orkesterns foajé tillsvidare hålls låst av säkerhetsskäl. Besök inte orkesterns utrymmen heller efter konserten.
11. Njut av en trygg konsertupplevelse!

## TUE ORKESTERIN TOIMINTAA STÖD ORKESTERNS VERKSAMHET

Maksa vapaavalintainen summa suoratoistokonsertista /  
Betala in ett valfritt belopp för de direktsända nätkonserterna:

[www.netticket.fi/kamariorkesteri](http://www.netticket.fi/kamariorkesteri)

### Kevään 2021 levytarjous / Skiverbjudande våren 2021:

Anders Chydenius Collection (2020) + Fiddler's Spring

**30 €** (norm. 42 €)

+ postituskulut /postavgifter

Tilaukset / Beställningar:

[orch@kamariorkesteri.fi](mailto:orch@kamariorkesteri.fi) tai/eller 040 7700 151





MELLERSTA ÖSTERBOTTENS

*Kamma*  
ORKESTER



KOKKOLAN KAUPUNKI  
KARLEBY STAD

**SKPO**

 **TYÖPLUS**  
Terveyden ja työhyvinvoinnin edistäjä  
För hälsa och välmående i arbetslivet



OP Keski-Pohjanmaa  
Mellersta Österbotten

**BOLIDEN**



**KPK**  
YHTIÖT